

fremtrædende ydre Kjendemerker; som saadanne kan man da formentlig ikke sætte andre end de i Paragraferne angivne Indretninger til Lokalets Forsyning med kunstig Varme, i Reglen Raskelovne eller Komfurer. Det vil herefter blive endnu klarere end tidligere, at Spørgsmaalet om, hvorvidt det er stridende mod Loven faktisk at benytte til Beboelse et Lokale, der efter Bygningsloven ikke maa indrettes til Beboelsesrum, i hvert Fald ligger udenfor Bygningslovens Omraade forsaavidt, at det ikke henhører under Kontrol af Bygningsmyndighederne, der alene have at passe, at Bygningerne ere indrettede overensstemmende med Bygningslovgivningens Forskrifter.

Til §§ 27—28.

Forslagets § 27, svarende til Loven af 1871 § 6, har i 1ste Stykke udtrykkeligt henlagt Prøvelsen af Fundamentets Forsvarlighed til Bygningsinspektøren, hvis Stjøn saaledes under Revers til de høiere Bygningsmyndigheder bliver det Afgjørende. Paragrafens 2det Stykke har navnlig i 2det Punktum i ikke ringe Grad skærpet Fordringerne til den Maaade, hvorpaa Kjælderne skulle værnes mod Indtrængen af Fugtighed. I det man bemærker, at der her er Tale ogsaa om saadanne Kjældere, der ikke indrettes til Beboelse, skal man kun tilføje, at navnlig den sidste Passus, hvorefter Kjældernes Yermure blive at opføre „paa en mod Indtrængen af Fugtighed sikrende Maaade“, skyldes et af Borgrepræsentationen vedtaget Forslag.

Hvad angaar Forslagets § 28, der svarer til § 7 i Loven af 1871, da har denne Paragraf dels nærmere defineret Begreberne Formure, Bagmure og Endemure, hvortil de forskellige Regler knytte sig, dels nærmere afgjort, hvorvidt Kviste og Kjældere komme i Betragtning, forsaavidt som Murtykkelsen afhænger af Stageres Antal. Den har fremdeles under Litra a gjort Reglen om Murtykkelsens vøgende Spørrelse mere ubetinget i de Tilfælde, hvor der i de høiere Stager anvendes større Murtykkelse end den minimalt foreskrevne, samt under Litra b givet et System af Regler for Fordringerne til Formurens Modstandskraft, forsaavidt denne afhænger af Murpillernes Styrke.

Endelig er det i Litra d blevet overladt til Stadsbygmesteren at afgjøre, hvorvidt en ringere Murtykkelse end den ellers foreskrevne kan tilstedes i Trappehuse, en Ordning, der vil fritage Ministeriet for Udsædigheden af en stor Mængde Dispensationer, som udelukkende have støttet sig til Stadsbygmesterens af Bygningskommissionens tiltraadte Indstillinger.

Til § 29.

Fordringerne til Skillepæge, for hvilke Loven af 1871 indeholder Regler i § 12, ere ved Forslagets § 29 ikke ubetydeligt skærpede. Ministeriet skal indskrænke sig til at bemærke, at der

om disse Forslag, af hvilke det i 3die Punktum sidste Passus indeholdte skyldes Borgrepræsentationens Initiativ, forligger Enstemighed blandt alle de sagkyndige Myndigheder.

Til §§ 30—32.

Forslagets § 30 har skærpet den i § 30 af Loven af 1871 indeholdte Forskrift, forsaavidt som den kræver Brandmur, saasnart Bygningen ikke ligger mindst 4 Alen fjernet fra Nabogrunden, (i Loven af 1871 er Afstanden kun bestemt til 2 Alen), medens den til Gjengjæld indbrømmer, at Enderne af Dragere eller Bjælker kunne indlægges i en Brandmur indtil $\frac{1}{2}$ Stens Længde fra Ydersiden. I Forslagets § 31 ere de tilsvarende Bestemmelser i Loven af 1871 § 31 forsaavidt skærpede, som Netten til at benytte en Brandmur som fælles for 2 Eiendomme betinges dels af, at Eiendommen opføres samtidig, dels af en Minimumstykkelse for Muren af 2 Sten, naar der gaar Ender af Bjælker eller Dragere ind i den, dels endelig af, at Træværk henhørende til den ene Bygning skal være mindst $8\frac{1}{2}$ Tomme fra Træværk henhørende til den anden. Forslagets § 32 stemmer ganske med § 32 i Loven af 1871.

Det bemærkes endnu ved dette Afsnit, at Forslaget ikke indeholder nogen til Loven af 1871 § 33 svarende Bestemmelse. Om Ophævelsen af den Bygningskommissionen ved denne Paragraf indrømmede Ret til at tilstede Borttagelsen af Brandmure mellem sammenlagte Eiendomme have alle Myndigheder været enige.

Til §§ 33—36.

I Forslagets § 33 er det hjemlet Stadsbygmesteren at tillade ogsaa andre Materialer til Tagdækning, der skal træde i Stedet for Sten eller Metal, end Tagpap eller Tagfilt, som Loven af 1871 § 34 alene omhandler. Med Hensyn til Tagkviste har Forslagets § 34 dels indrømmet en noget større Spide i Falsen end Loven af 1871 § 28, nemlig 2 Alen 15 Tommer i Stedet for 2 Alen 9 Tommer, dels sat 3 Alen og 12 Tommer som Maximum for deres udvendige Spide. Det sidste Punktum er tilføjet ved Behandlingen i Ministeriet, der i foresaldende Tilfælde har favnet den fornødne Bestemmelse i denne Henseende; den foreslaede Regel er stemmende med hvad der almindeligt iagttages i Praxis.

Forslagets § 35, den nugældende Lovs § 36, er kun deri forskjellig fra denne, at den under Forbudet har inddraget udvendige Trappetrin, og at den har betinget Forbudet af Gjenstandens Afstand fra fremmed Grund, medens Loven af 1871 betinger det af den Bygnings Afstand, hvorpaa den paagjældende Gjenstand er anbragt.

Forslagets § 36 stemmer ganske med § 52 i Loven af 1871.